

BELLPUIIG

ARTÀ

8 SETEMBRE 1984 Nº 86 - IV EPOCA - ANY XXV - REVISTA QUINZENAL

SA

FIRA

84

PERE LLITERES FUSTER

UN PESCAIRE ARTANENC (p. 7-8)

DE LA COLONIA DE SANT PERE (p. 11)

MADO PERETA... 101 ANYS (p. 5)

NOTICIARI I ESPORTS

¡TUM-TUM-TUM!

"SE FA SABRE A N'ES PÚBLIC QUE AQUEST
PROPER DIUMENGE SERA SA FIRA, QUI VULGUI
CANVIAR ANIMAL TAN DE PEL COM DE PLOMA,
A SA PLAÇA HA D'ANAR".

¡TUM-TUM-TUM!

¡MOLTS D'ANYS A TOTS!

REVISTA QUINZENAL
Nº 86 IV Epoca 8 setembre 1984

DIRECTOR :

Rafel Umbert i Sureda

CONSELL DE REDACCIÓ :

Miquel Morey
Antoni Gili
Jaume Mayol
Clement Obrador
Mª Pilar Lucas
Joan Pastor
Guillem Artigues
Guillem Bisquerra
(Administrador)

COL.LABORADORS :

Jeroni Ginard
Pere Pep Gil
Pep Catalá
Pere Gili
Sebastià Tous

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :

Carrer Sant Salvador, 2.
Tel. 56 20 20 - ARTA .

IMPRIMEIX :

GRÁFIQUES LLEVANT
Carrer de Ciutat, 55
Tél. 56 26 04 - ARTA .

Dipòsit Legal, P.M. 57-1969 .

La Dirección y Consejo de Redacción de "Bellpuig" no se responsabiliza del contenido ideológico de los artículos de sus colaboradores o redactores.

Les primeres pluges de la temporada ens han avisat de què s'acaba l'estiu i també, naturalment, les vacances que acompanyen la calor estiuenca. Això suposa retornar a la vida normalitzada, a les nostres responsabilitats laborals i professionals, a les tasques de casa nostra, a la vida de l'escola amb tot allò que suposa d'esforç, de treball, de rutina, de retrobaments i de tasques a fer.

El parèntesi d'estiu ha servit, potser, per a recuperar forces, per a dedicar el temps al descans, per a fugir del sossec de les llargues vetllades sense pressa, per a gaudir de l'encant de les festes populars. Però, cal recomençar amb delit les tasques de la vida ordinària per anar fent un món molt millor que el que tenim fins ara.

Començar un nou curs ha de significar per a tots en la nostra vida de poble que vol viure i créixer:

- * cumplir millor les nostres obligacions;
- * evitar tot allò que ens separa i que ens fa enemics;
- * posar al servei de la comunitat totes les nostres qualitats;
- * anar fent camí encara que sigui enmig de sotracs;
- * col.laborar amb tot allò que signifiqui millorament del poble;
- * obrir les portes del cor a tots els germans;
- * millorar els nostres comportaments cívics;
- * donar als nostres infants llars d'acollida i d'estimació;
- * contribuir a la promoció dels més debils;
- * recrear llocs de retrobament als nostres joves;
- * promocionar l'ambient de germanor i de festa;
- * revitalitzar les nostres comunitats cristianes;
- * viure enmig d'una renovada esperança.

Són, tan sols, algunes de les tasques a fer. Però caldria que tots ens adonàssim de la personal responsabilitat de contribuir a que aquest curs estigues amarat de vitalitzadores il·lusions a fi de què la convivència, la cultura, la religió i la política no fossin motius de ruptura sinó de joiosa harmonia.

A tots els nostres lectors amics i al poble nostre desitjam un curs ple de germanor i de salut.

L'equip parroquial

SER FELIÇ... COM?

XXXIII

Ja ho sé (II)

Ja ho sé que hi ha massa motius per ésser pessimista; però jo, malgrat tot, vull creure i pensar que encara val la pena viure i cantar.

Ja ho sé que, de vegades, me mires amb cara de compassió i de dol; vull dir-te que, a pesar de totes les apariències en contra, jo me sent molt feliç.

Ja ho sé que t'agradaria que les meves idees i els meus escrits estiguessin al teu servei; però, no, jo necessito dir tot allò que sent dintre meu, encara que no t'agradi gens ni mica.

Ja ho sé que no comprens moltes de les meves postures existencials; allò que de veres cerc és estar d'acord amb la meva consciència i no m'interessa gaire la conformitat dels demés amb allò que jo pens.

Ja ho sé que voldries la meva persona en exclusiva per acariciar les teves penes; però jo me sentiria com a paralytitzat si no pogués obrir el meu cor a tota la humanitat.

Ja ho sé que els meus comportaments condicionen de qualche manera la teva fe; voldria que les teves creències haguessin madurat de tal manera com per estar ja ben arrelades dins el teu cor.

Ja ho sé que la meua visió de les coses te sembla massa enlairada i optimista; crec que val molt més ésser un poeta feliç que un científic desgraciat.

Ja ho sé que plores sovint perquè no es reconeixen prou els teus valors; allò més important és que prenguis consciència de la teua dignitat i que tu mateix valoris degudament la teua persona.

Ja ho sé que cerques pertot arreu els camins lluminosos de la joia de viure; et recoman que tot això ho cerquis dins tu mateix.

Gregori Mateu Estarelles.

PUJADA A LLUC

A la pujada a Lluç a peu des del Bar Güell de Ciutat, celebrada el 4 d'agost passat, hi participaren dos artanencs aficionats al caminar.

Sortiren a les 11 del vespre arribant a Lluç a les 7 del matí, entre els deu primers. Aquests dos valents foren En Vicenç Pirris i En Miquel Estelrich. Enhorabona a tots dos i que no sia la darrera vegada.

PREMIAT

A Pollença i organitzat pel seu Ajuntament es va celebrar el I Certamen Internacional d'Escultura, en el qual hi participà el nostre escultor En Pere Pujol amb l'obra titulada "Estimació i ternura". Dita obra va esser premiada amb el segon premi (Medalla honorífica de plata) la qual emol·larà a bronze. Vagi la nostra enhorabona a Pere per l'èxit obtingut.

EXPOSICIO

Del 14 al 27 d'agost va estar present a la Sala "S'Uro de Cala Ratjada", una exposició de fotografies a càrrec del nostre paísà Tomeu Amorós Flaquer, dites obres (totes elles en color) són dignes del millor fotògraf, i pregam perquè prest poguem tenir l'honor de què exposi al nostre poble. També sabem que del 21 d'agost al 3 de setembre ha exposat a la galeria d'art Quatre Gats, de Ciutat. "Bellpuig" des d'aquestes retxes li fa arribar la seva enhorabona.

CENTENARIA

El passat 20 d'agost fe un any que celebraren a Artà una festa molt familiar, Madò Pareta complia cent anys. Ha passat un any i per lo tant tenim centenària. Desitjam a Madò Pareta que Déu li concedesqui salut i vida. Molts d'anys.

RESIDENCIA

El passat dia 8 d'agost foren convidats de bell nou les persones residents a la Posada dels Ollors (incloses la servitut i les monges) a un dinar al Restaurant "S'Era de Pula".

Recordam als lectors que la direcció de dit restaurant ja els convidà el juny passat, a un dinar i a visitar el Safari de Son Servera. Idò bé, enguany, encara s'han superat. Posaren un autocar a la seva disposició i els passetjaren per Cala Bona, Cala Millor, S'Illot i fins al Port de Manacor, on les ensenyaren les coves del Drac.

Després i a S'Era de Pula, els feren un bon dinar, al transcurs del mateix foren obsequiats amb unes melodies interpretades per dos mexicans, acompanyats de guitarra i arpa.. Dit per boca dels assistents, allò pareixia el cel. La festa s'anima de tal forma que

molts hi participaren cantant i ballant, i després d'una llarga "sobre-mesa" on no hi faltà detall, ni atencions tant per part de la direcció com del servici, empergueren volta cap a Artà donant gràcies a la Mare de Déu de Sant Salvador per els obsequis rebuts, cantant el seu himne.

La direcció de la Residència ens prega faci arribar a través d'aquest escrit, el seu agraïment per les atencions rebudes durant aquest dia a la Direcció del Restaurant, servici del mateix, i també a l'empresa de l'Autocar Bau Bus, i al xófer, ja que ningú es cobrà res. També a les següents persones: Dª Carmen Servera, Sr. Pascual Hernández, Sres. Tucho i Papi, i Sra. Francesca Morell. "Bellpuig" també s'uneix a la Residència i prega perquè no sia sa darrera vegada que "S'Era de Pula" tengui aquest detall.

I MOSTRA D'ARTESANIA A NA BATLESSA.

Organitzada per l'Ajuntament pel dia de la Fira, s'obrirà una exposició d'Artesania artanenca, a Na Batlessa, on hi mostraren les seves variades obres els nostres artesans.

Serà la primera vegada de la utilització pública del casal de Na Batlessa en bé de la cultura.

NOU POSSESSORI

El passat dia primer d'agost prengué possessori del càrrec d'Administrador de Correus a la nostra Vila, el paísà Tomeu Amorós Navarro, (també amb la carrera d'advocat) que fins ara ha regit el destí de l'oficina de Santa Maria. Donam la benvinguda a l'amic Tomeu, desitjant-li una bona estància entre nosaltres.

SARASATE

El popular escultor Joan Sarasate ha visitat Suècia per donar a conèixer el seu treball de ferro i acer, i a un futur no llunyà fer-hi una exposició de les seves obres. Enhorabona Joan i que prest la teva feina sia coneguda per tot l'Univers.

PLUVIOMETRO (AREA URBANA)

MES DE AGOSTO

dia 4	2,6 litros
dia 7	0,9 "
dia 28	31,4 "
dia 29	9,1 "

TOTAL 44,0 litros /m2

SUSCRIBASE A "BELLPUIG"

Revista local de actualidad, que D.M., cumplirá el próximo año SUS BODAS DE PLATA.

Xezzim-Xezzam

JA HEM PASSAT ses festes. Un any més damunt ses espatles i un manco de vida. Més o manco com l'any passat hem celebrat ses nostres festes de Sant Salvador. Hem menjat i hem begut, pegat bots a sa verbena, hem anat al futbol, a ses carreres i a veure Na Batlessa, que ara ja és nostra, i també hem ballat de bot al so que les agrupacions han volgut. Idò que no és guapo això?

Tenint dues agrupacions al poble haver d'anar de manlleus. An això hem arribat. També ha arribat a les nostres orelles que es passetgen anònims. Això creim que ja és massa. Per favor donem la cara, que encara la tenguem lletja, almanco, sabrem d'on venen es tirs.

I DES CAS DES NIN Pau Piris, com deu haver acabat?. Perque fa estona que no en senten parlar. Creim que es qui duen aquest trui haurien de donar comptes, perquè hi havia dobbers per mig, i amb això no hi poden riure.

DE LO QUE tampoc es sent parlar gens és d'Es Parc Natural d'Es Verger. Això si que ha estat una bombolla de sabó. Se'n parlà una setmana, fins i tot als diaris provincials, però diuen si sa "barrina" es tornada arrera o millor dit no ha passada envant. Res mos va bé.

SEGONS A ON, Ses Coves ja no són d'Artà, ni tampoc d'altra part. Pel terme nostre encara si. Els lletreros diuen "Cuevas de Artà", però ens hem fitxat que pel terme de Capdepera els indicadores sols diuen "Cuevas-Coves". No és que ho diguem perque ens molesti, però com que tothom les coneix per "Coves d'Artà" Sembla que per Capdepera n'han trobades unes altres.

DARRERAMENT es casen molts de mestres d'escola. Es veu que aquell refrà d'antany ja és passat de moda. Deia: "Passes més fam que un mestre d'escola". Es mestres avui ja no passen fam, tanta sort, perque amb es al.lots que avui van a l'escola es veurien molts de badais.

Groc Negre i

@@@@@@@@@@@@

ECOS

NACIMIENTOS

Día 29 Junio.- María-Esperanza Cañío y Cabrer.- Hija de Juan y de María.- C/. Jaime III, 24.

Día 15 de Julio.- Francisca Danús y Albons.-Hija de Guillermo y de Buenaventura.- C/. Gran Vía, 15.

Día 21 de Julio.- Emilio Serrat y Font.-Hijo de Mateo y de María.- C/. Santa Catalina, 40.

Día 27 de Julio.- María-Antonia Flaquer y Sureda.-Hija de Antonio y de Catalina.-C/. Ferrocarril, 10.

Día 27 de Julio.- María-Rosa Terrasa y Tous.- Hijo de Juan-Luís y María.

Día 31 de Julio.-Margarita-Antonia Nicolau y Servera.-Hija de Francisco y de Juana-María.

Día 2 de Agosto.- Amelia Garau Ramírez.-Hija de Miguel y Bárbara.

MATRIMONIOS

Día 7 de Julio.- Rafael Nadal y Sureda con María-Isabel Moll y Alzamora.-Nuevo domicilio: C/. Magallanes, 43 de Cala Ratjada (Capdepera).

Día 11 de Agosto.- Gabriel Tous y Tous con María Hernández Sastre.- C/. Figueras, 23.

Día 27 de Agosto.- Rafael-Manuel Pereira y Ríos con Margarita Artigues y Lliteras.- Huerto, 10.

Día 25 de Agosto.- Ignacio López y Díaz con Francisca Torrelló y Verdura.- C/. Crema, 14.

DEFUNCIONES

Día 8 de Julio.- Juan Serra y Alzamora.- C/. Sorteta, 51, a) Serra de Morell.

Día 12 de Julio.- Juan Escanellas Carrió.- C/. Bellpuig, 10, a)Tet.

Día 13 de Julio.- Francisco Monroig Bauzá.-C/.. Mayor, 49, a)Monroig.

Día 27 de Julio.- Antonio Riera y Gil.- C/. Llebeig, 11, a) Molinet.

Día 13 de Agosto.- Margarita Terrasa Gil.- C/. Na Caragol, 3, a) Cirera.

Día 21 de Agosto.- Micaela Negre Guiscafré.-C/. Gran Vía, 45, a) Bolletina.

Día 23 de Agosto.- Magdalena Garau Sancho.- C/. Gran Vía, 13, a) Punyala.

Día 24 de Agosto.- Jaime Nebot Lago.- Santa Catalina, 16, a) Xinet.

Día 27 de Agosto.- Juan Grillo Pérez.- C/. Recta, 4.

RECEPTA

per madò Antònia Gili

COLOMINS amb ametles torrades

Ingredients:

Un colomí per cap xapat
Una ceba grosseta
Dues fulles de llorer
Un tasset de vi jerez i aigua que els tapi, 50 grams d'ametles torrades picades.
Sal, oli, saïm i prebe bo.

MANERA de FER-SE:

Es xapen els colomins. Es fa un tall a la pitera de cada mitat. Es posa sal i s'untan de prebe bo.

Es col.loquen els trossos dins una greixonera o casseroia i s'escampa, per damunt, sa ceba, feta trossos, pel llarg, no massa prima. També dues fulles de llorer. Se banya de vi jerez i se tapa d'aigua.

Quan són cuits, veureu que s'ha minvat tot el suc. Aleshores, s'agafen les ametles ben picades i se l'hi escampen per damunt i després es donen volta als colomins i se té un quartet més en foc molt fluix. Alerta a no cremar-los. Es serveixen amb patates frites.

MADÒ PERETA... 101 anys

Un altre any damunt nosaltres, i "Sa Padrina d'Artà" ha complert 101 anys, qui ho diria!

Pereta Carrió, nasqué a la Vila, el dia 20 d'Agost, (Sant Bernat) de 1883. Filla de Joan i Antonina, fou una nina molt alegre i atxerevida. Com tots sabeu, en aquella època es posaven a treballar molt joves, i, ella no fou una excepció.

Va estar llogada com a mainadera a Ciutat. Quan retornà al poble va conèixer un jove, En Xerafí Ginard, que, poc temps després va ésser el seu marit. Es casaren l'any 1908, ella dons, tenia 25 anys. En Xerafí 24, i feia feina a foravila a una possessió. Tengueren 8 fillets: Toni, Bet, Joan, Antonina, Xerafí, Xesc, Pereta i Maria.

Per desgràcia va quedar viuda ben prest, i amb els al·lotets molt joves. Va ésser una època difícil i trista, les circumstàncies, com be ho sabeu voltros,

no eren bones. De totes formes ella tregué amb la seva feina, "la barquera" endavant.

Molt popular entre el poble, tothom l'apreciava, perquè era una persona de bon cor. Fenera i cantadora, va fer d'emblanquinadora i rentadora.

Quan era ja major, va perdre tres dels seus fills: En Joan, Na Bet i N'Antonina.

Actualment té cinc fills, 19 néts, 14 besnets i 1 rebesneta. L'estat de salut de Madò Pereta "Rectora" és bo (lògicament, s'entén a una dona de 101 anys). Conserva el capet bastant clar i coneix tothom qui la visita. Ha perdut el sentit bastant, però això no és obstacle per poder parlar amb ella.

I, ¿què podem dir més?. Sol's que tots li desitjam que Déu li doni tots els anys de vida que vulgui. Salut i enhorabona, Padrina Pereta.

Miquel Mestre Ginard

Els cent-un anys de madò Pereta

Són cent-un que n'heu complert
d'anys, avui, Madò Pareta;
si quan éreu joveneta
tal cosa vos guessen dit.
Això no quedarà escrit,
perque estic molt malalteta.

Déu és el qui destina
qui n'és sa nostra planeta.
Sa vostra, Madò Pereta,
per bon camí s'encamina,
d'Artà, vós sou "Sa Padrina"
i vos somriu sa careta.

Arribar an aqueixa edat
és una gran alegria
i lo que més jo voldria,
es dia de Sant Bernat,
tornar-li fer un glosat
que és senyal de què viuria.

A lo vostro centenari
tot es poble hi acudí,
música, ball, coca i vi
brufà tot es vecindari;
dir res més no és necessari,
va esser un acte molt fi.

Si cada any una miqueta,
sa festa organitzam;
de veure-la disfrutam
a sa nostra padrineta,
que visca, Madò Pareta!
de bon cor ho demanam.

Artà, 20 agost 1984
Toni Ginard, àlias Butler.

JORGE LLULL RIERA

Distribuidor y asistencia Técnica:

BOMBAS GUINARD S.A.

C/. Figueras, 29 ARTA

Telf. 56 21 18

*Un sol
fi:
Mallorca.*

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**

PERE LLITERES FUSTER

UN PESCAIRE ARTANENC

En Pere Lliteres i Fuster, de Teléfonos, fadrí de 36 anys, es, tal volta, un dels darrers artanencs lliurement dedicat a una ocupació, diríem de molts de caires, com és ara, pescar, caçar, fer puu, cercar fonoll marí, caragols, esclata-sangs, reïna, camamil·la...

Temps enrera molts d'artanencs passaven el temps i la vida, aconseguint el que menjar, beure i vestir, dedicant-se a aquesta variada mostra de feines amb íntim contacte amb la natura de tot el terme i de la comarca en la captura i recerca de tot allò que espontàniament la natura oferia.

Eren aquells homes que no coneixien les barreres ni les tanques per complir els seus desitjos, essent ells encara amos de tot el món, dins un medi primitiu encantador i connectant la seva manera de guanyar-se les sopes amb l'home del temps dels talaïots. Una tradició que ben bé pot derivar ininterrompuda dels habitants del talaïot de "Ses Païsses".

"Bellpuig" ret visita a aquest home perquè ens assabenti de moltes i curioses coses dins el ram de la pesca.

"Bellpuig".- Quina és la temporada bona per pescar?

"Pere".- La temporada bona diurna de pesca sol ser durant els mesos de març, abril i maig. En canvi, la temporada nocturna agafa els mesos de juny, juliol, agost i setembre.

B.- I la temporada nocturna millor?

P.- La temporada nocturna de juny és la millor de totes, perquè l'oblada ve a desovar a la vorera, a llocs de poca aigua. S'oblada i sa saupa de Na Borges fins al Caló és molt forta de gust.

B.- Saps alguns refranys de pescaires, referits als vents?

P.- Clar que sí: "Llebeig, ni peix ni cuní veig". Aquest refrany és ben ver. Encara que a una pesquera que hi ha dins Sa Torre que es diu Sa Pedra d'Es Torrent és bona fins i tot amb vent de Llebeig.

"Vent serverí, ni peix ni cuní".

Es vent Llebeig és el vent pitjor per pescar, llavors ve el grec i el mestral. Aquest darrer vent és l'únic que fa net el cel d'ennigulats. El mestral mos entra per damunt Sa Font Rafaleta dins Son Fortè i mos arriba per dins Sos Monjos. Quan bufa el mestral, no s'agafa peix. Però hi ha també llocs excepcionals com

són ses pesqueres de Penya Rotja d'Aubarca i Penya Rotja de Son Jau-mell, totes dues molt arredossades.

El vent grec entra per tot i no hi valen refugis. Es un vent molt fred. Aquest vent entra al poble p'Es Pujols de la banda de Cala Ratjada, exactament per Sa Punta de Cala Gat, p'Es Faraió. S'agafa peix, mentre no siga massa fort.

B.- Quina ha estat la pescada més grossa de la teva vida?

P.- Un tal 30 de maig, jo i un altre agafàrem 98 kilos. Tot a base de canyeta, des de les nou a les deu de s'horabaixa, just una hora. La mar no se bategava dins Na Picarandau. Només saupa que és més bona perquè fuig de ses penyes. Sa saupa en pesca diurna va en esbarts, per regla general, però durant sa cria va en esbarts més petits. Ses saupes, en general, mengen herba saupera.

B.- Què en dius de les colònies d'herba saupera?

P.- Colònies d'herba saupera i ben notables n'hi ha per tot. A Cabrera, en canvi, hi ha pocs esbarts grossos de saupes i hi viuen més oblades. Es llocs on hi abunda s'herba saupera s'anomenen llisars, seca o planeres que són punts de poca aigua i com la

mar va buida queda destapada i s'asseca p'es raïos dels sol. Es ciutadans la capolen per fer bromeig per pescar saupes. Sa saupa és més vegetariana i s'oblada és més carnívora.

B.- Parla'm-nos de les diverses formes de pescar.

P.- Ses diverses formes de pescar són pescar amb llaç, hams, carrete, volantí i rai.

B.- Hi ha una manera pròpia d'Artà?

P.- Pescar de puu era una manera de pescar molt pròpia d'Artà, però sembla que ara va reprenent dins altres pobles de l'interior de Mallorca.

B.- Què mos dius d'es puu?

P.- Fer puu té es seus preparatius. Però abans hi ha que explicar un poc lo que és es puu. Es puu conté arriot i gambó. S'arriot és molt paregut a una cucarata o escravatera i és millor per pescar saupes que es gambó. En canvi, es gambó és una gamba en miniatura i és millor per pescar oblades. S'herba saupera fa més gambó i s'herba corretgera fa més arriots que gambó.

B.- On és el lloc més puuter de Mallorca?

P.- Sa platja gran de Ca'n Picafort.

B.- Es fer puu és més esport o una professió?

P.- És més esport que professió. És més esport que res. Es puu es col·loca dins unes barxes, anomenades puuterres, distintes de ses barxes peixeterres, fetes a base de llatre a bri doble, per homos que tenen es gust de fer-ne. Entre ets homos coneguts, és millor per fer-ne és l'amo En Bernat Barxo i també l'amo En Miquel Barraça.

B.- I ta mare què hi diu en tot això?

P.- Mumare no li agrada, com arrib de pescar i en duc molt, ja me diu que puc mirar on el despatx. Sa tia li agraden més es sards i ses variades, però li agrada es peix.

B.- Per què se'n van a pescar a Formentor i a Sa Cala de Sant Vicenç?

P.- Allà no hi pesquen amb puu. Ara hi ha cotxes i hi van. Es peix d'allà no està tan punyit i es peix d'Artà està més punit per molts d'anys i, tal volta, sigles.

B.- Hi ha llocs de pescar mals d'anar?

P.- Sí, n'hi ha dins sa comarca d'Artà. Per exemple, Na Quetgles, darre-re Es Pelats. És un bot un poc alt. Hi vaig intentar deu vegades: i hi vaig botar sa vegada que feia onze. Fa molts d'anys que no hi va nigu. Es vent seu és xaloc fluixet i com que aquest vent abunda poc, molts hi peguen esquenada.

B.- Què és això de pegar esquenada?

P.- És dur un frare o pegar esquenada vol dir no pescar res o venir de buit.

B.- Hi ha lleis convencionals o consuetudinàries entre els pescadors?

P.- Tan sols n'hi ha una i és aquesta: Si hi ha un peix especial el se queda qui l'ha agafat, en canvi es peixos corrents, a parts iguals.

"Bellpuig" agraeix aquesta saborosa informació d'un home que neda dins tot aquest món prou suggestiu de l'aventura de la pesca, caça i recerca de tantes coses que ens ofereix la natura.

Pere Lliteres és un autèntic pescador -nom endregat per a significar un pescador no professional- que sap pels caps dels dits tot aquest caire primitiu de l'art de la pesca i d'altres coses que, en tenir altra avinentesa, esperam poder recollir per conèixer de bondeveres realitats encara ben nostres. Ja ho sabeu el qui sap ha d'ensenyar al qui no sap.

A.G.F.

Un antic costum és que quan es peixos pescats són grossos diuen es pes, però quan són petits, diuen, és número.

B.- Com veus tú els anuncis o senyals de mal temps?

P.- Ets aspàrecs prenuncien s'aigua, com aixequen sa punta, abans de ploure. Ses faveres sembla que igualment alcen s'ull. Ses cabres també anuncien el mal temps, perquè, abans de ploure, atalaien per veure es perills i es mal temps.

B.- Pere, ens podries afegir encara alguns refranys, cançons o contarelles de pescadors?

P.- Amb molt de gust: "Canya llarga, peix curt". Això vol dir que treuen poc peix, perquè sa canya llarga fa fressa. Una canya curta és més bona de dominar.

"Si hi ha neu a ses muntanyes, pescadors, plegau ses canyes"

"Pescador de canya prima, vols que et diga com se fa que, quan es peix s'anima ho han de sebre agafar".

Conten que el Bon Jesús digué a Sant Pere: "En esser a la mar, pesca". Això s'aplica a qualsevol situació adversa per a pescar.

ELS HOSPITALS D'ARTÀ (VII)

(continuació)

La venguda a Artà de les religioses de La Caritat de Felanitx fou obra conjunta del Rector Mn. Agustí Jaume i Payeres i de D. Monserrat Blanes i Juan.

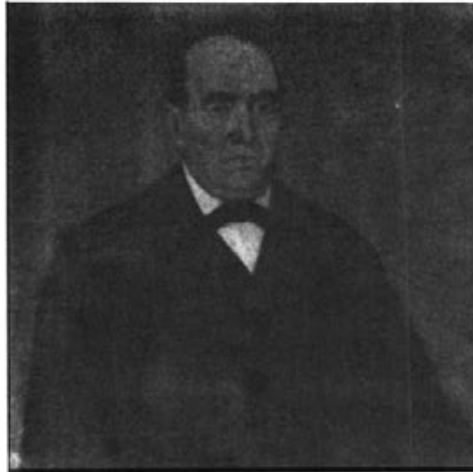
Mn. Agustí Jaume havia estat prior del Convent d'Agustins de Felanitx i coneixia bé aquestes religioses. Arribà a Artà primer com econom, fent l'entrada, dia 13 d'octubre de l'any 1848 i, posteriorment, juny de l'any 1864, va ser nomenat rector de la parròquia d'Artà pel Bisbe Salvà, prenent possessió del càrrec dia 16 del mateix mes.

La gran dificultat per la instal·lació de les monges restava en l'adquisició d'una casa adient per la fundació. Això ho demostra un esborany de carta que sembla de Mn. Agustí Jaume dirigida a D. Monserrat Blanes, anterior a la instal·lació de les religioses. La carta diu així: **Apreciado amigo: con indecible gozo he leído tu apreciadísima carta en la cual veo has comprado la casa del Sor. Canónigo Dezcallar q.e.p.d. para un tan santo objeto como es poner las monjas en ésta y que no veyá otro remedio para ello pues que este pueblo no es como otros como tú y yo no lo ignoramos. Gracias a Dios se ha abierto el camino; ahora no nos queda más que acertar en la elección si convienen más las de Gili ó de Ribas esta es una cosa que conviene muchísimo encomendarlo antes al Señor para acertar en tan delicado y transcendental asunto; por lo que no me atrevo tan pronto dar mi voto, debemos antes encomendarlo muchísimo al Señor, por lo que puedes ahora que te hallas en ésa con algunas personas que son mucho más sabias que yo y que tienen mucho más tino para acertar en semejantes casos: ahora que tienes proporción para ello lo puedes verificarlo y si no tuvieras dificultad podrías consultarlo con el Sor. Obispo, y yo me quedaría más tranquilo seguro, y si tienes algún reparo en con el que mejor te fuere visto.**

Aquesta casa, situada en el carrer, aleshores anomenat del Llimac, propietat del Canonge Dezcallar, fou designada per hospital de colèrics, l'any 1865.

Segons es desprén de la carta, dins el poble corrien aires bastant hostils a les institucions de l'Església.

Semblantment queda ben demostrat a la sessió del nostre Ajuntament de dia 10 de juliol de l'any 1869: "No fue tomada en consideración por mayoría una solicitud que presentó D. Agustín Jaume, Cura Párroco de ésta, para elevar al Sr. Obispo de esta Dió-

*Monserrat Blanes i Juan (1817-1899)
Impulsor pràctic de La Caritat.*

cesis al objeto de que autorice la institución en este pueblo de una sección de las Hermanas de Caridad procedente de la matriz residente en Felanitx".

Una altra cosa es dedueix igualment de la lectura de la carta, el fet de pensar seriosament en l'elecció de la congregació religiosa. Hi havia raons per cadauna de les congregacions llavors existents a Mallorca.

Mn. Agustí Jaume, com hem dit, coneixia molt bé les Germanes de La Caritat de Felanitx.

La tradició franciscana de la vila, encara que el Convent dels Frares Franciscans, en aquell temps, restàs sense frares degut a l'exclaustració de 1835, hi havia al poble molts d'exclaustrats vius.

Per altra banda, D. Sebastià Gili, fundador de les Agustines, Germanes de l'Empar, era artanenc de soca a arrel i molt amic del rector Agustí Jaume, religiós agustí exclaustrat. Aquestes religioses, aleshores, no s'havien escampades pels pobles de Mallorca, encara que s'havien establides a Elvissa.

De totes maneres s'escollí les Germanes de La Caritat de Felanitx, restant instal·lada la nova comunitat d'Artà, dia 1 d'agost de l'any 1869.

Hi hagué aquest dia missa amb diaca, subdiaca, orgue i sermó a intenció de devota persona -es tractaria de D. Monserrat Blanes- per la instal·lació de les monges de Caritat. Fou l'oficiant el Rector i hi prengueren part els sacerdots de la vila: Vives, Sard, Moragues, Jordà, Guiscafè, Massanet, Galí, Sancho, Sureda, Nicolau, Quetglas i Amorós. Com és natural tots els capellans no volqueren cap estipendi per aquesta solemnitat.

Es prou interessant una nota humorística del rector Jaume extreta de

per A. Gili

les seves apuntacions, referida a la fundació del Convent de La Caritat: "El nombre y apellido de las monjas de S. Vicente de Paul de esta de Artà son las siguientes: Superiora Sor Concepción, la más grande Sor Providencia, la más gorda Sor Maria Antonia, la que enseña a escribir Sor Clara, la que acompaña las niñas a misa Sor Jacinta y Criada Sor Catalina. Dichas monjas tomaron posesión en esta, día primero de agosto de 1869".

Però ben prest les religioses de La Caritat es guanyaren la simpatia i l'aplaudiment popular i del mateix Ajuntament que s'havia mostrat indiferent davant la seva instal·lació. En la sessió municipal del 16 d'octubre de l'any 1870 queda escrit: **Vistos los resultados satisfactorios que desde su institución en ésta estan dando las monjas de La Caridad tanto en la enseñanza gratuita de la niñez como en la asistencia a los enfermos pobres, se acordó que el edificio que habitanen la calle del Llimac sea considerado para los efectos de los repartimientos como los exentos temporalmente siempre que permanezcan en él con tal objeto**".

En el padró de l'any 1872, figuren com a monges de La Caritat, domiciliades a la casa número 11 del carrer del Llimac les següents: Maria Bennasar Cerdà, nada a Felanitx, l'any 1843; Aina Maria Gayà Caldentey, nada a Felanitx, l'any 1833; Magdalena Mesquida Adrover, nada a Felanitx, l'any 1845; Margarida Julià Artigues, nada a Porreres, l'any 1846; Antonina Juan Veny, nada a Felanitx, l'any 1851; Catarina Adrover Oliver, novicia, nada a Felanitx, l'any 1807 i Margarida Juan, nada a Felanitx.

*En Pep Not (1809-1879)
Batlle d'Artà l'any 1869.*

Crónica de Fiestas

Aunque ya se puede decir con razón, "Festes passades, coques menjades", queremos como cada año hacer un repasón, aunque superficial, a lo que han sido nuestras fiestas mayores, del año: Sant Salvador.

Muchas fueron las jornadas anunciadas en el programa de fiestas, pero como es natural, se reducen a unos pocos días. Pero para dar cabida a todos los actos programados es natural que se alargue la programación.

Como cada año hubo de todo, desde fútbol, basquet, tiro, carreras de caballo y a pie, exposiciones y un sin fin de otros actos y entretenimientos que serían muy largos de enumerar, y se realizaron según el programa de festejos.

Sin embargo cabe destacar el ballet de fin de Curso programado por Mª Bel Sancho y la actuación de Ramón y sus pupilos en danza moderna, dos veladas que aunque llenas de tristes recuerdos, (actuaciones que debían haberse celebrado en el Teatro Principal) superaron con creces en elegancia y sobriedad.

También merece especial mención la entrega de "Na Batlessa" por parte de su dueño D. Cristóbal Ferrer, al Ayuntamiento de Artá, para fines culturales. Otro acto que cabe resaltar es la Tómbola Parroquial. Creemos

sinceramente que es un número que actualmente no puede faltar en las fiestas Patronales. Debido a su privilegiada situación, es un alargar la fiesta hasta unos cientos de metros más allá del foco central, y que además no queda casi una sola persona sin visitarla, y poner sus duros por aquello de probar la suerte. Desde esta sección BELLPUIG el pasado año calificaba de sobresaliente la actuación de nuestra agrupación "Artà Balla i Canta" en la fiesta pagesa del último día. Hoy no podemos decir lo mismo, primeramente porque no participó la agrupación en la fiesta. Todos sabemos los motivos y por consiguiente no los analizamos. Pero sí queremos expresar nuestro pesar ya que teniendo en nuestra villa dos agrupaciones, tengamos que amenizar la velada con dos grupos ("Sis Som i Musica Nostra") los cuales merecen todos nuestros respetos y felicitaciones, pero que por su distinta forma de interpretación no cuaja con nuestro estilo de baile. Así que por nuestra parte quedó bastante "cojo" el ball obert. Lástima, ¡fue una verdadera lástima! si alguien se siente responsable del desaguado, le instamos a que refleione i se aprenda este hermoso slogan "La unión hace la fuerza". Molts d'anys.

GUIBIS

An En Tòfol Pagristà

*Volia deixar gravat,
si puc a aquest paper,
s'obra bona que va fer
un homo que és molt honrat.*

*Una finca va comprar
que li diven Na Batlessa;
ara l'arregla i l'adreça
perque la vol regalar
a s'Ajuntament d'Artà
i la vol entregar neta.*

*No sé si se reserva algo,
és probable de què sí,
això no és que vulga dir
que quedí nul.lo es contracte.*

*Era dins es sigle vint,
a dins l'any vuitanta-quatre
que va quedar encarregada
totalment s'Ajuntament.
Això ho tendrà present*

tota sa gent que ja és nada.

*Era dia cinc d'agost,
que s'Ajuntament rabé,
segurament, es paper
que mos feia hereus a tots.*

*Tenc dins jo es presentiment
que s'Ajuntament d'Artà,
p'En Tòfol elogià,
li ha de fer un monument.*

*així quedarà gravat
amb una descripció
i quedarà es seu honor
així com s'ho té guanyat.*

*Es En Tòfol Ferrer Pons
que sa casa va donar,
tots la podem disfrutar,
tan si són dolents com bons.*

Me pareix que lo que he dit

*només és sa veritat,
si me som equivocant,
ara mateix, me desdic.*

*No me crec haver agravat,
a dins Artà, cap germà,
s'únic que se pot queixar
només és s'autoritat.*

*No la som anomenada,
perque no tenc res a dir,
que li desig un bon fi
per sa tasca que ha agafada.*

*Ara me despediré
amb sa darrera cançó.
De tothom som servidor,
es meu nom Toni Metler,
amic d'En tòfol Ferrer
que no puc olvidar-lo.*

Antoni Ginard, àlias Metler

BALLET-84

Sé que molt s'ha escrit sobre el nostre teatre, i jo me havia proposat esborrar aquell tràgic 29 de juny, però diumenge passat ballant damunt aquella carpa de circ improvisada no vaig poder reprimir el calfred quan es varen obrir les cortines i vaig reviuir minut a minut aquells mateixos balls en el nostre estimat teatre.

Moltes de les petites que ballaven no poden comprendre com es pot estimar un edifici, encare no han tengut temps d'apreciar el seu valor. I jo pens, que tal vegada la meva generació és una de les que també haviem sortit poc damunt aquell escenari, que per ventura no tenim tants de records com altres més vells que nosaltres, però així i tot crec que li teníem un apreci especial en aquells estrets camerins i en el vell piano tan desafinat que hi havia vora el teló.

Tots els que estam dins aquest

món de l'espectacle, tant del cine, com el teatre o el ball hem sentit molt d'aprop la seva pèrdua. Ara bé pens que no hem de quedar dormits en el passat i hem de lluitar per el que ve, per tots els nins i nines que creixen amb la il.lusió d'entrar dins aquest món.

El passat dia 5 d'agost damunt la plaça es va demostrar prou bé, que tenen il.lusió i ganes perquè tots s'adaptaren magníficament a l'actuació a l'aire lliure, per a la qual vull donar les gràcies a tots, tant en el comportament del públic, com a l'esforç de les petites ballarines i a la col.laboració dels pares i de l'ajuntament sense la qual no hagués estat possible la nostra festa.

Tots nosaltres esperam poder col.laborar molts d'anys a les nostres festes així com desitjam sentir tocar les notes d'un nou piano vora el teló d'un teatre.

Mª Bel Sancho.

Cartas al director...

Se ha recibido un escrito titulado "Carta Abierta" el cual no publicamos por ir sin firma, ni dirección, por lo tanto, lo consideramos como anónimo.

Recordamos a nuestros lectores la obligación de cumplir estos requisitos: Firma, Dirección y D.N.I.

GRACIAS

BESØG OLE PÅ
DANSK BAR KNOLD OG

Miguel Gili Flaquer

tot

(DANSK KØKKEN)

Camino Vecinal de Génova, 37
Teléf. 40 11 48

San Agustín
Palma de Mallorca

VIATGES
millor

G.A.T. 820

C/. Binicanel·la, 12.- Tel 58.55 15/52 CALA MILLOR
Carretera Cala Gulla -Tél. 56 40 17 Cala Ratjada

ANDORRA Y PIRINEOS (desde Palma)

ANDORRA en hoteles de XXX desde

10.200 pts.

ANDORRA Y LOURDES. 5 noches. Hotel más traslados.....24.000 Pts

Barco ALCUDIA/ CIUDADELA ALCUDIA

Salidas lunes, miércoles, viernes, sábados y domingos a las 08,30hrs.

Regresos: mismos días a las 18.00 hrs.

Precio ida y vuelta:

4.250 pts.

CRUCERO -PASEO a través del MEDITERRANEO, combinando estancias en RUSIA, GRECIA, TURQUIA, BULGARIA y RUMANIA desde:

44.900 pts.

PARA OTROS DESTINOS CONSULTENOS SIN COMPROMISO

Sr. Director de "Bellpuig":

Le rogamos incluya en el apartado "Cartas al Director" del periódico que Ud. dirige, la carta que le remitimos, únicamente para poner en conocimiento de la opinión pública Artanense lo que a nuestro juicio ha sido lo que ha impedido incluirnos en la fiesta payesa de las fiestas patronales.

Lo que parece ser el motivo del caso que nos ocupa es que el simple hecho de ser una Agrupación recientemente constituida ya no nos da derecho a solicitar del Ayuntamiento nos incluya en el programa de fiestas, de unas fiestas que pagamos con los tributos de todos, incluso los nuestros. Al efectuar nuestra solicitud al Ayuntamiento, nos vimos sorprendidos por una serie de insultos y desprecios que nos dirigieron nuestros compañeros de la otra agrupación local y en presencia del Sr. Alcalde. Nosotros creemos no haber dado pie a esta situación por mucho que se nos quiera culpar de ello.

En el comunicado que el Ayuntamiento repartió de fecha 11 de junio pasado, se detalla la intención del Consistorio de incluir a las dos agrupaciones en el programa, al ser éste nuestro primer año, teníamos especial ilusión en participar, principalmente, en Artá, naturalmente compartiendo la velada con cuantos grupos participaran, sin embargo parece ser que "alguien" entendió que nosotros queríamos estropear "su noche, su fiesta", una fiesta que ese "alguien" se adjudicaba. Nada más lejos de la realidad puesto que lo que nosotros pretendíamos era única y exclusivamente ayudar a que la tan concurrida fiesta payesa fuera más amplia, variada y animada.

Se nos ha tratado como si quisiéramos desviar el programa de su rumbo normal, cuando lo único que deseamos es incorporarnos a él. Hemos acudido a todas las convocatorias del Ayuntamiento para demostrar que nuestros fines eran serios, viéndonos sorprendidos con la presencia de personas menores de edad, con las que fue imposible tomar decisiones y que fueron enviadas a estas reuniones como gesto de burla, lo que impidió llevar las conversaciones a buen fin.

Queremos agradecer al Ayuntamiento sus buenos deseos por haber intentado hallar una solución al caso, al mismo tiempo que deseamos superar los enfrentamientos que impidieron hacer posible la tradicional "ballada". Por nuestra parte estamos abiertos a colaborar con quien sea en beneficio de futuros programas.

Somos una empresa joven, que dedicamos nuestro mayor esfuerzo a superarnos día a día y nos llena de satisfacción ver que lo conseguimos; uno de nuestros mayores objetivos es que el pueblo de Artá admire su folklore y para conseguirlo no perderemos el tiempo en iras ni rencores puesto que ello supondría por la borda todo nuestro trabajo y dedicación.

Agrupación "ESCLAFITS i CASTANYETES" de Artá

Gest d'altruisme

L'altre dia un amic em comentava que les persones que habitualment escrivim a la premsa quasi sempre ens fitxam més en els aspectes negatius de les coses que en els positius i que sovint som massa crítics. Pot ser tenguí raó el meu amic, però la veritat és que quan feim crítica no pretenim atacar les persones sinó més aviat millorar el que és perfeccionable, corregir el que es pot esmenar i ventilar aquelles coses que si no es treuen enmig, res ten sempre iguals sense cap tipus de possibilitat de millorament.

Naturalment que no es fa justícia quan hi ha fets, petits aconeteixements, notícies bones i positives que encara que es produeixen no veuen la llum als mitjans de comunicació. Precisament per això i per les paraules que em digué el meu amic, vull comentar avui un cas d'aquests positius.

Estracta d'un fet senzill, que tal volta haurà passat desapercebut per a molts, però que bé val la pena treure'l enmig.

Dies passats, fou entregat per part de la Creu Roja local un diploma al doctor francès Ramoncho Ragni agraint-li la seva atenció i serveis prestats d'una forma desinteressada i generosa davant alguns casos d'accident que hi ha hagut en el nostre poble.

De rotundo éxito puede calificarse la actuación de la agrupación artística "Esclafits i Castenyetes" que, el pasado sábado primero de Setiembre, nos deleitó con su extenso repertorio de danzas de nuestra Región.

La presentación del conjunto ya fué vistosa y ordenada, destacando la disciplina que, hasta los más pequeños observaron en todo momento.

En cuanto a la ejecución de las danzas daba gusto ver la perfección y gracia con que se movían las parejitas más jóvenes. Cuánta ilusión se reflejaba en sus rostros, que atestiguaba la total entrega a su buen hacer! Así tienen que llegar forzosamente a ser figuras.

La actuación de las mayores fué magnífica, y en todo momento dieron prueba de su entusiasmo, preparación física, agilidad y entrenamiento. Todos los bailes resultaron preciosos, y el público aunque estaba un poco disperso por lo grande que era el ruedo, aplaudió con ganas las perfectas y acompasadas evoluciones de los danzarines.

También cabe reseñar lo bien acoplados que resultaron micrófonos y altavoces, a través de los cuales y siempre en verso, se nos anunciaban los números que se iban a interpretar.

Merece asimismo mención aparte la buena actuación de los guitarristas, que demostraron además de su dominio del instrumento, que no se quedan atrás en la inter-

El Dr. Ragni traumatòleg francès fa uns cinc anys que estiuja a la Colònia, on per desgràcia no tenim un metge amb residència habitual, i sempre davant casos d'emergència ha prestada la seva col.laboració professional de forma altruista i voluntària. Aquests és un gest que cal alabar i avui ho vull fer públicament des de la premsa, perquè no és freqüent dins el nostre món egoïsta i crematístic trobar-se amb persones que brinden els seus serveis només per raons de tipus humanitari sense cap altra casta d'interés.

La Creu Roja local, avalada per la provincial, ha tengut envers aquest metge la gentilesa d'entregar-li un diploma d'agraïment, cosa que el Sr. Ragni ha valorat més que qualsevol altre tipus de reconeixement que certament el doctor no hauria acceptat. Casos com el d'aquest metge estranger, repetim poc freqüents, bé mereixen ser tractats com a bona notícia en els periòdics.

Andreu Genovart

pretación de sus adecuadas canciones.

Poco discurso fué necesario para que el público se entregara, pero resultaron también acertadas las frases del Presidente del Centro Cultural San Pedro, Damián Bisbal, y la corta pero cálida arenga que ya avanzada la velada pronunció Jaime Massanet.

Al final muchos espectadores se convirtieron en actores, y la plaza quedó invadida de danzarines de todas las edades, que con más o menos agilidad y arte, bailaron las jotas y "mateixes" con que los guitarristas les obsequiaron.

Todo resultó magnífico, por lo que quiero enviar mi más efusiva enhorabuena a la directora del conjunto artístico María Amorós, así como a los componentes del Centro Cultural que tan acertadamente cooperaron en la organización.

Demostrado queda que en nuestro Pueblo hay madera artística, ya que aunque yo no pude presenciarla porque estaba fuera, me han explicado que la velada que se organizó con la Agrupación "ARTA BALLA I CANTA", resultó un verdadero éxito.

En consecuencia, quiero por medio de estas líneas, enviar mi pobre pero ardiente apoyo moral a esa dedicación tan bonita y positiva de formar artistas en Artá, haciendo votos para que jamás llegue el desaliento a quienes tan desinteresadamente emprendieron tan ardua y positiva tarea.

José Cantó Planisi.

Resultats

Pre-temporada:

Artà 6- Escolar 1 (Torneo Sant Salvador)

Poblense 1- Artà 0 " "

Porto Cristo 1- Artà 1 (guanyador el Porto Cristo per penals, en el Trofeu de Capdepera-Cala Ratjada)

Artà 2- Escolar 1 (partit pel 3er i 4art lloc)

Esporles 3- Artà 1 (amistos pel traspàs de Vallespir)

Badia 2- Artà 2 (amistos pel traspàs de Cebrián).

Juvenils

San Cayetano 1- Artà 1

Cardassar 2- Artà 3

Alevins:

Badia 1- Avance 1 (Classificats per penals)

Escolar 5 - Avance 0 (Final del Trofeu de Capdepera)

Resultats de tot caire i enfront d'equips de distintes categories que fan pensar amb un equip que li falta rotatge i molta conjunció en les seves línies. Sa pre-temporada ha estat irregular i partits han deixat bon gust a l'aficionat artanenc, que una vegada més s'ha desplaçat acompanyant-lo, i altres han caiguts malament (recordem com a satisfactoris el partit enfront del Poblenc a Artà, i el de Badia, i decepcionants el del Porto Cristo i el d'Esporles).

L'Artà que conta en la següent plantilla una vegada començat la lliga: **Porters:** En Tofol i En Juanito; **Defenses:** Julià, Cebrián, Antonio, Suárez, Grillo, Duran, Munar i Maimó; **Mitja:** Mascaró, Piris, Serra, Ferrer, P. Amer, i **Delaners:** Martí, Caldentey, Vallespir, Rosselló.

Crec que li falten delaners i tal vegada un poc d'altura, ja que l'equip adoleix d'altura i això podria ésser perjudicial, principalment enfront dels equips menors, que cerquen l'embull dins l'àrea.

S'ha de tenir en conta que la lliga es llarga, i les targetes, lesions, i altres inconvenients fan que s'hagin d'utilitzar molts de jugadors, i a pesar de que se conti amb els juvenils (Jordi, Ginard, Monserrat, Riera), hem de dir i recordar que el darrer any s'utilitzaren o ali-nearen fins a 30 jugadors.

HA COMENÇAT LA LLIGA

Constància 3- Artà 0

Jugaren per l'Artà: Juanito, Grillo, Munar, Cebrián, Suárez, Damián, Mascaró, Ferrer (Rosselló); Martí (Durán), Caldentey i Vallespir.

Targetes a Vallespir, Munar, Grillo i Rosselló, mostres pel Col·legiat Sr. Bergas Barber.

Agafant i resumint les notícies de periòdics, revistes, i lo dit per la radio, pareix que el Artà va presentar cara, però se va veure superat per l'equip local que si bé li costà fer el primer gol i a les postrimeries de la primera part, sempre se va mostrar més ben preparat damunt el terreny de joc, i pareix que això va ésser lo que va influir més en el desenvolupament del joc artanenc, que si bé estava donant i lluitant fortment no podia controlar les dimensions del terreny del Constància.

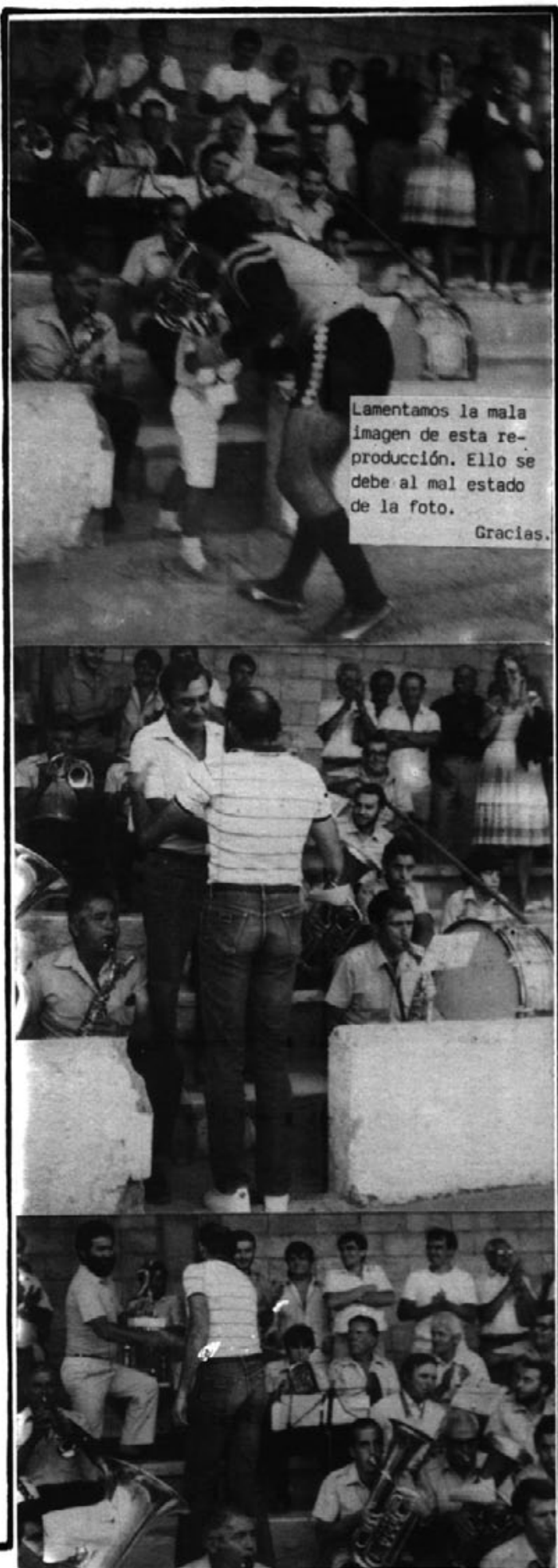
Se va donar bona impressió, dins lo que cap, però va sucumbir i uns diuen que podia haver-ho fet més ampliament i altres (el d'Artà), que inclús el resultat era abusiú, Segons pareix el segon gol era, no era "Orssay".

Ara a esperar que enfront del "Eivissa", l'equip lluiti, doni espectacle i sapiguem en que poder contar. L'Artà que en un principi pareix que ha tengut un sorteig no gaire bó, però que a la llarga tal vegada ho sigi.

MAYOL

La Revista "Bellpuig" comunica als jugadors, socis i a tot el "mundillo" del fútbol que una vegada més farà entrega de Trofeus per la Regularitat en General, Local i pel màxim goleador.

Al proper número s'exposaran les bases d'aquests Trofeus.

Lamentamos la mala imagen de esta reproducción. Ello se debe al mal estado de la foto.

Gracias.

Fotos : G. Bisquerra

ENTREGA TROFEOS DONADOS POR NUESTRA REVISTA "BELLPUIG", A PEP MARIA (regularidad local) Y A RODRIGUEZ (REGULARIDAD TOTAL Y MAXIMO GOLEADOR, TEMPORADA 83-84.